

De HAV'er

Officieel orgaan van de HAV"Haarlem".

Voorzitter: D.Hagtingius, Perseusstraat 31, Haarlem. Tel. 23191
 Secretaris: A.v.d.Pol, Geweerstraat 20, —
 Vermaning: J.v.Drunen, Vrouwehekstr. 23, —
 Ed. secr.: J.J.Koster, Kolkstraat 11zw, —

Redactie-commissie:
 W.Broertjes, H.Cats,
 P.Klabou, A.Swager,
 en H.J.Willems.

Verzendadres:
 Vrouwehekstraat 23,
 Haarlem

Redactie-adres:
 Hagelingerweg 148,
 Santpoort-Dorp

Van de redactie.

Wij bieden U hierbij een speciaal P.H.-bekernummer aan met bijdragen van: J.E.Bleijswijk, D.Hagtingius, H.M.Kluft, G.N.Rinkel en So Long.

Het volgend clubblad zal in de eerste helft van October verschijnen. Copy voor dit nummer wordt gaarne vóór 4 October bij het redactie-secretariaat ingewacht.

V A N D E V O O R Z I T T E R

Het is dus weer zover. De grote strijd staat voor de deur. Nog enkele dagen scheiden ons van de P.H.-bekerfinale 1954. Wat zijn onze kansen. Elders in dit nummer zult U een uitvoerige prognose van de mogelijkheden van onze ploeg aantreffen. Laat ik hier zeggen, dat we vertrouwen in de ploeg mogen stellen. Het vertrouwen, dat onze ploeg zal vechten voor iedere punt, die er te behalen valt. En daarom ook het vertrouwen, dat onze ploeg tot een goed resultaat zal komen. Kan de ploeg compleet uitkomen, dan lijkt me de samenstelling bestemd sterker dan het vorige jaar. Ik zeg er dan ook heel iets bij, want dat complete uitkomen is op dit ogenblik nog lang niet zeker. En het eigenaardige is, dat dit speciaal slaat op onze polsstokspringers. In het begin van het seizoen hadden we niet minder dan vier springers, die stuk voor stuk in staat waren de nodige punten te verzamelen in de P.H.-bekerwedstrijd. Op dit moment zijn er niet minder dan drie van die atleten dusdanig geblesseerd, dat de mogelijkheid niet uitgesloten is, dat we slechts over één springer kunnen beschikken. Dat zou dus aanzienlijk puntenverlies opleveren. Puntenverlies, dat door onze andere atleten goed gemaakt zou moeten worden. En dat kan goed gemaakt worden. Waarbij ik dan speciaal denk aan de 100m, de 5000m, het discuswerpen en het hoogspringen. Maar ik had beloofd me in dit artikel niet aan een kansenberekening schuldig te maken en al is de verleiding wel erg groot, ik zal het niet doen. Laat ik hier echter nogmaals het vertrouwen in de ploeg uitspreken. Over het geheel genomen kunnen we tot nu toe op een goed seizoen terugzien. Wanneer 12 September een resultaat zal brengen, waarvan we kunnen zeggen, "Beter hadden de jongens het er inderdaad niet af kunnen brengen", welnu dan ben ik er van overtuigd, dat we tevreden zullen zijn. En laat ik dan nu nog even van de P.H.-bekerwedstrijd afstappen en me bepalen tot enkele andere dingen, die waard zijn besproken te worden. Dan allereerst een hartelijke gelukwens aan Paul Verra met zijn rechtige overwinning op de 10.000m in de wedstrijd Holland - België op 25 Juli in Rotterdam. In storm en regen, op een bijna onder water

staande baan liet Paul de aanwezigen op hun hoofd staan van vreugde door niet alleen zijn Nederlandse teamgenoten, maar ook de Baltsche tegenstanders geen schijn van kans te geven. Een week later sprak de dappere Spek van Suomi al zijn toch inderdaad niet geringe capaciteiten aan om Paul het 5000m-kampioenschap van Noordholland te ontnemen. Tevergeefs. Een race van bijna doorlopend kopwerk indeden de krachten van onze man niet zodanig aangetast, dat hij de aanvallen in de laatste ronde, eerst van van Zeeland en later van Spek, niet kon afslaan. Vooral de wijze waarop hij de Suomi-loper in de laatste 100m terugwees imponeerde een ieder. 15min.18.6 sec betekende weer een nieuw clubrecord. Hoe eigenaardig het moge klinken, al deze successen van Paul zijn misschien de oorzaak geweest van het feit, dat hij de nationale kampioenstitel op de 10.000m niet heeft kunnen grijpen. Het favoriet zijn drukte zo op onze man, dat hij, na twee maal een aanval van v.d. Voort te hebben afgeslagen, de Trekvogelman bij een derde poging + 600m voor het einde volkomen onnoodig liet gaan. Toen hij zich realiseerde, dat hiermede zijn kampioenschap ernstig gevaar liep, was het te laat. Hij kon van de vijf en twintig meter achterstand er vier en twintig goed maken, maar ja, dat ene metertje deed het hem nu juist. Mart Swart zette de traditie voort en bracht ons voor de zoveelste maal de titel op polsstokhoogspringen. Het moge waar zijn, dat de grote cracks door te late inschrijving e.d. in Tilburg ontbraken, onverdiend kan dit kampioenschap toch geenszins genoemd worden. Daarvoor heeft Mart in het verleden te veel malen beslag gelegd op de tweede plaats. Hartelijk gelukgewenst Martinus ! Henk Kluft en Leo van Deuren brachten ons nog meer vreugde bij deze kampioenschappen door beiden ruimschoots de 40m-grens te overschrijden, bij het discuswerpen. Terwijl Henk Kluft bij het kogelstoten beslag legde op de zilveren plak. Dick Tempelaar is de beste niet-V&L sprinter in Nederland. Een fraaie vierde plaats achter Saat, Hardeveld en Rulander, wel het had minder kunnen zijn, zonder dat we bepaald ontevreden geweest zouden zijn. Op die kampioenschappen werd voor de zoveelste maal in dit seizoen bewezen, dat we weer gaan meetellen. Nu gaat dat "meetellen" volgens sommige leden ten koste van de gezelligheid op de training. Ik zal de laatste zijn om dat te ontkennen. Laat men goed begrijpen, dat het huidige athletiekleven hardheid vereist, wil men inderdaad tot de sterksten blijven behoren. Ons beleid is er absoluut op gericht de roemrijke traditie van "Haarlem" voort te zetten en ons tussen de sterksten te handhaven. Nu is het inderdaad mogelijk, dat dit voor de niet-wedstrijd-athleten ten koste van wat gezelligheid gaat. Het bestuur is zich hiervan wel bewust en heeft zich reeds enige malen beraden om hierin iets te veranderen. In dit seizoen zal daarvan natuurlijk niet veel meer veranderd kunnen worden, doch hopelijk kunnen we voor het volgend jaar - de wintertraining is altijd één brok gezelligheid - wel iets doen. Mogelijk kunnen onze "gezelligheids"athleten zelf eens met een voorstel komen, waarbij dan natuurlijk voorop moet staan, dat de allergrootste aandacht zal moeten blijven uitgaan naar de wedstrijdploeg. En ik geloof, dat een ieder dat wel als iets zanzelfsprekends zal willen zien. Maar gezelligheidsathleet of wedstrijdman, op dit ogenblik gaan onze gedachten allemaal uit naar 12 September. Komen we met een goed resultaat terug uit Rotterdam, wel dan zullen we heus wel de moed kunnen opbrengen om van de winter eens rustig met elkaar over dat probleem van gedachten te wisselen. Tot Zondag 12 September in Rotterdam !

D. Hagtingius.

P E R S O N A L I A

De Heer en Mevrouw Spoor berichtten ons de geboorte van hun dochtertje Loesje. Aan de gelukkige ouders onze hartelijke gelukwensen.-

A A N de leden van de P.H.-beker-ploeg 1954.
-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Hoe dikwijls gebeurt het niet, dat een athleet na afloop van zijn nummer een onbevredigend gevoel heeft, omdat hij tot de overtuiging is gekomen, dat hij beter had gekund. Verstandig doet hij er dan aan, om naar oorzaken te gaan zoeken. Was zijn voorbereiding niet goed? Ontbrak er iets aan zijn concentratie? Had hij geen vechtlust, was zijn techniek niet goed? Allemaal vragen, die beantwoording nodig hebben. Hieruit kan men weer veel leren en zich voornemen, "de volgende keer", de gemakte fout niet weer te maken. Iedere athleet krijgt per wedstrijdseizoen vele kansen, om tot een voor hem goede testatie te komen. Er zijn vele "volgende kerken", maar - en neem hier goede nota van, leden van de P.H.-beker-ploeg 1954 - er is elk jaar maar één P.H.-bekerwedstrijd! Gelukkig maar, want op die dag, dit jaar dan de 12de September, vraagt de HAV "Haarlem" van jullie het allerbeste, wat je hebt te geven. Zij vraagt een zich volledig inzetten. Op die dag mag je geen fouten maken. Het moet zo zijn, dat een ieder na afloop van de wedstrijd kan zeggen: "Dit was het beste, wat ik had te geven, meer had ik niet". Doet een ieder dit, dan staat een eervolle plaats van "Haarlem" voor mij vast.

Dit jaar bezit de Haarlem-ploeg weer een kleine kern van - laat ik het woord maar gebruiken - cracks. "Haarlem heeft geen cracks meer", zei men de laatste jaren. Ik kon het jammer genoeg niet bestrijden. Dit jaar hebben we ze gelukkig weer wel. Ze zullen het de 12de September moeilijk hebben, maar noem mij één lid van de P.H.-bekerploeg 1954, die het die dag niet moeilijk zal hebben, want de 12de September heeft naar mijn gevoel geen "volgende keer". HAV-ers, houdt hier rekening mede en zorgt allen voor een "foutloos parcours".

G.N. Rinkel.
Oud coach, Lid van ver-
dienste.

Captain Henk Kluft over de komende P.H.-beker !

Als mijn 18de P.H.-beker nu eens een verrassing, neen, dat verwacht ik niet, maar als er nu eens enige extra verrassingen zouden zijn, uiten die welke het afgelopen of nog lopende seizoen ons gebracht heeft. Noen ze maar: Tempelaar, Verra, van Deuren met 40m discus, en de Sanders op hoogspringen en polshoog. Wanneer hij zijn oude vorm op speer weer terug zou vinden tezamen met Doornbosch, zouden deze mäpen een finaleplaats kunnen bemachtigen. Als Chris Ruseler zijn vechtvorm voor de P.H. weer uit zijn langen benen perst wordt dit een verrassing. Als Meijboom eens heel tactisch zijn krachten verdeelt, als Ben net zijn lange benen eens alleen maar probeert hard te lopen zonder te denken, als op de 100m onze tweede man eens een verrassing zou zijn, als op verspringen Tempelaar en Freek Broertjes? eens echt zin zouden hebben(zonder pech), als op de 1500m een Jansen eens zou lopen en op datgene wat er in de toekomst van hem verwacht wordt eens een voorschotje zou geven, als de 4 x 100 en 4 x 400m niet tegen zouden vallen, als het kogelstoten de eerste en tweede plaats zouden worden? Normaal moet Ad van Zweeden dit seizoen nog één keer van mij winnen en daarom zou ik zeggen: "Ad, doe het eens op de P.H.-beker, en als je wint dan over mijn lijf, met als resultaat een prima prestatie van ons beiden en bij voorbaat proficiat!".

Waaron zal het nu alles eens niet één keer neevallen. Dan behoeven wij er niet eens extra voor te trainen. Ik zou zeggen laten wij dit laagste naar doen zoals wij gewend zijn. Mijn eigen ondervinding is de, dat als je half September in vorm moet zijn, je deze vorm nu al t' hebben, zodat het er alleen maar op aan komt deze vorm te onderhouden. En in vorm zijnde athleet behoeft niet meer zo hard te trainen als diegene die zijn topvorm nog niet bereikt heeft. Het is de taak van de trainer en athleet-zelf dit te kunnen onderkennen. Maar soals je gewend bent, dus regelmatig. Misschien zijn er in deze

optimistische voorbeschouwing één of meerdere atleten, die zich graag genoemd zouden hebben gezien. Na de P.H.-bekerstrijd kom ik op deze wedstrijds terug en dan hoop ik één van diegenen te moeten noemen als de extra verrassing. Nu nog dit: vergeet niets ten opzichte van je kleding. Clubberibileem, extra sokken voor nat weer, eventueel een gemakkelijke regenjas bijv. plastic. Je neemt deze gemakkelijk mee en als het regent heb je er onnoemelijk veel plezier van. Zelf heb ik zo'n oude camouflagejas altijd in mijn koffer. Veiligheidsspelden. De werpers een droge doek, evenzo voor de polsstokhoogspringers. Een goed humeur en tot het allerlaatste bewaart naar het eerste wat je moet doen en dat is: "Voor degene, die aangewezen worden om onze club als sterkste atleet te vertegenwoordigen geldt ongeacht welk nummer maar één doel en dat is: "BLOED AAN DE PAAL". Wij hebben meer aan vechters dan aan show-atleten! Liever één vechter, die minder presenteert, dan een show-atleet, die niet vechten kan!"

Henk Kluft.

- De G R O O T S T E dag. -

Toen ik vorige zomer eens toevallig tezamen reisde met de voorzitter van een onzer P.H.-tegenstanders en terloops vertelde, dat op onze trainingen altijd een bord te vinden was: "DENK IEDERE DAG AAN DE P.H." keek hij mij aan, met een mengelmoes van ontzag en "wat heb ik nou aan 'n kar hangen?".

Voor mij is dit geen geheim. Het is de sfeer van ons en mijn "Haarlen", alles gezamenlijk te volbrengen voor deze ene, grote dag. Ongeacht hoe sterk of hoe zwak ze waren, altijd op iedere P.H. in de Nederlandse Athletiek geschiedenis hebben onze atleten en bestuursleden alles gegeven wat er te geven was. Met vurige wil zijn ze altijd gestart om eer eerder dan de tegenstanders van ons verwachten.

Het feit, dat de grote Athletiek-verenigingen in Nederland deze ontmoeting ook in de juiste belangrijkheid zien, maakt deze strijd zo nooi. Onze atleten hadden reeds van de winter de opdracht: "Breng je lichaamlijk en mentaal op die 12de September in top-conditie!" Bestuursleden hebben dit jaar net grote ijver gewerkt. Op iedere vergadering was de achtergrond; Is dit of dat van belang in samenhang met de vereniging in z'n geheel en de P.H.-candidaten in 't bijzonder.

Vrienden van Haarlen, ik zie Henk Kluft al gnuiven: "Bloed aan de paal", wat jij Henk!

J.E. Bleijswijk.

Onze kansen! Op welke nummers hebben we straks in Rotterdam kans om punten te behalen. Wel, als je regelmatig wedstrijden hebt gezien en verslagen gelezen, is daar natuurlijk wel enigszins een antwoord op te geven. Volledig kan dit antwoord echter nooit zijn. Daarvoor speelt de specifieke P.H.-beker-sfeer een te grote rol. Nummers, waarop je volkomen kansloos denkt te zijn en die onder normale omstandigheden ook inderdaad volslagen uitzielbaar zijn, kunnen juist door die aparte sfeer punten opleveren. Doch ook het omgekeerde kan het geval zijn. En daarom blijft een kansenbespreking altijd een behoorlijk gewaagde onderneming. Niettemin, zullen we ons eraan wagen, waarbij we echter wel rekening moeten houwen met het feit, dat onze ploeg, op het moment, dat we deze regels schrijven nog niet definitief is samengesteld. Op de 100m staat natuurlijk de leus van Dick Tempelaar volkomen vast. Afgaande op de laatste prestaties van onze topsprinter zou een derde plaats lang niet denkbeeldig zijn. Vier punten op de 100m, een weelde, die we in lange tijd niet gehad zouden hebben. Want dat onze tweede man, of dit nu Gerlach Kalderman of Herman Hendriksz is, ook een finaleplaats zou kunnen veroveren, lijkt ons bijna uitgesloten. Even gering als onze kansen op de 400m. Het zal van de samenstelling van de ploeg afhangen

of we op de 800- of 1500m een kansje zullen maken op een punt. Het lijkt ons niet juist erop te rekenen, dat beide nummers gezamenlijk veel punten zullen opleveren, alhoewel, we schreven het reeds, het is tenslotte een P.H.-bekkerwedstrijd. De 5000m biedt meer mogelijkheden. Paul Verra komt natuurlijk behoorlijk in de punten, al moeten we er rekening mee houden, dat de tegenstand fel zal zijn. En wie tweede man? We weten op geen stukken na, wie de technische leiding zal hebben aangewezen, als U dit nummer ontvangt. Maar of het nu aan Leo Warmerdam, Han Jansen of Ko Koster zal zijn, helemaal uitgesloten, dat deze atleten een punt kunnen behalen op de 5000m is het zeker niet. De 110m horden. Chris Ruseler en Dick Hoogland zijn natuurlijk de mensen, die ons hierop zullen vertegenwoordigen. Of Chris Ruseler, evenals het vorig jaar, in staat zal zijn vijf punten te behalen, onmogelijk is dat niet, ofschoon we met iets minder ook tevreden zouden zijn. Dick zal zijn uiterste best doen en misschien zit daar voor hem een kansje in. Zo sterk is het hordenummer ook weer niet bezet. Eén goede sprong kan Dick Tempelaar punten geven op verspringen en ook onze tweede man behoeft zich niet bij voorbaat uitgesloten te achten voor de punten. Ludwig de Sanders moet met 1.75m punten kunnen behalen op hoogspringen en als Ad van Zweeden 't nu eens nee zou zitten, lijkt hij ons zeker in staat om evenals het vorig jaar ook ditmaal voor een verrassing te zorgen op dit nummer. Normaal gesproken moet polsstokhoog ons de volle winst geven. Het zal echter de vraag zijn, of nog van onze kant het polsstokhoogspringen als normaal zal kunnen worden beschouwd, nu drie van de vier polsstokspringers op de blessurelijst staan. Enfin, laten we hopen, dat inmiddels de lucht voor ons weer wat opgeklaard zal zijn en dat we hier op de volle buit kunnen rekenen. Het zou van een groot optimisme getuigen, als we rekening hielden met punten op het speerwerpen, al jaren ons zorgenkindje. Maar toch, misschien wil Jeltjo Doornbosch juist op deze wedstrijd bewijzen, dat hij niet voor niets jeugdkampioen van Nederland is geworden. Op kogel en discus zal captain Henk Kluit ongetwijfeld in staat zijn het puntenaantal van zijn ploeg aanzienlijk op te voeren en het is op deze nummers zeer prettig te constateren, dat zijn beide partners ook capabel geacht moeten worden hun captain op uitstekende wijze ter zijde te staan. Wanneer Ad van Zweeden zijn vorm op kogelstoten terugvindt, is, evenals het vorig jaar een prachtig totaalresultaat op kogelstoten niet uitgesloten, terwijl Leo van Beirendonck in de laatste weken net de discus naar een dergelijke vorm toetrekt, dat we ook hier op een behoorlijk puntenaantal kunnen rekenen. De beide estafette's. De 4 x 100m.ploeg behoeft net een Dick Tempelaar in vorm niet beslist op de laatste plaats te eindigen, doch voor onze 4 x 400m.ploeg koesteren we niet veel hoop op aan de laatste plaats te ontkomen. Al net al moeten onze jongens in staat geacht worden de finaleplaats voor het volgend jaar zonder meer te behouden. Of het een derde plaats kan worden, onmogelijk is het niet, doch het zal dan nee moeten zitten en zullen we b.v. net polsstokhoogspringen geen pech moeten hebben. We zijn er echter van overtuigd, dat onze ploeg beslist sterker is dan het vorig jaar en deze overtuiging geeft ons dan toch ook wel enige hoop op een glanzend resultaat.

So Long.

N I E T gekozen :

- 1°. Dick Tempelaar liep tijdens de L.S.K.-kampioenschappen 10.7sec op de 100m en werd tweede achter Hardeyell.
- 2°. Bij de algemene militaire kampioenschappen werd hij derde in 10.8sec.
- 3°. Tijdens de intergeallieerde kampioenschappen liep hij van zeer fraaie race in de 4 x 100m en op bij zijn vasteel net Harderveld een staaltje prima wisseltechniek teg.
- 4°. Tijdens de nationale kampioenschappen legde hij boeklag op de vierde plaats en liet daarbij o.a. Aret en Siccaweihoek achter zich.

52. Tijdens de nationale wedstrijden op Te Werwe bezette hij de tweede plaats en kregen weer Aret en Sleeuwenhoek maar nu ook Moerderau geen schijn van kans.

Toch was Dick Tempelaar er niet bij, toen op Maandagnorgen 23 Augustus de Nederlandse ploeg in het vliegtuig naar Bern staptte. "Kunnen jij van de technische leiding der K.N.A.U.", menen schrijven. Zo hadden wij het niet direct willen zien. Wie werkt maakt tenslotte altijd fouten. Maar dat de N.T.C. zich ten aanzien van onze vrienden onvoldoende geïnteresseerd heeft, dient hier toch wel tot onse teleurstelling geconstateerd te worden. Jammer !

De P.H.-beker ploeg 1954 :

Uit de volgende atleten zal de P.H.-bekerploeg 1954 worden samengesteld: Dick Tempelaar, Herman Hendriksz, Gerlach Halderman, Jan Bickhoven, Rob Tiemeijer, Ben Iithorn, Henk Meijboom, Piet Kleijne, Han Janssen, Leo Wannerden, Cor Draaijer, Paul Verra, Hans Parlevliet, Chris Russeler, Dick Hoogland, Renk Willens, Freek Broertjes, Ludwig de Sonders, Ad van Zweeden, Jeltje Doornbosch, Henk Kluft, Leo van Deuren, Dick Wezel, Mart Swart en Ben Jansen.

Als captain is aangewezen Henk Kluft.

W.van Gog, S.van Duin en A.van Weisnes zullen als ploegleiders fungeren.

De Heer Ouwerkerk is gevraagd de massage van de atleten op zich te nemen.

De ploeg reist per bus. Nadere mededelingen over vertrektijd e.d. volgen nog.

Namens bestuur en technische leiding,
D. Hagtingius.

= Onze na-oorlogse P.H.-bekerprestaties =

11

1946	3e met 51½ pnt.
	Winnaar A.A.C. net 102 pnt.
1947	4e met 47 pnt.
	Winnaar A.A.C. net 82½ pnt.
1948	4e net 46½ pnt.
	Winnaar A.A.C. net 81 pnt.
1949	3e met 54 pnt.
	Winnaar V&L net 78 pnt.
1950	5e met 29 pnt.
	Winnaar V&L net 83 pnt.
1951	5e net 28 pnt.
	Winnaar V&L net 90½ pnt.
1952	5e met 30 pnt.
	Winnaar V&L net 89 pnt.
1953	3e met 45 pnt.
	Winnaar V&L net 102 pnt.

